

[Ivar Hansen]

1982, blev den af oppositionen spået en kort levetid, men det gik jo anderledes. I det hele taget kan vi med glæde konstatere, at de ikkesocialistiske partier i Folketinget har lært at samarbejde i de senere år til forskel fra 1970'erne. Derfor kan Socialdemokratiet nu se frem til at holde 10-års-jubilæum i opposition, men det er jo da heller ikke så ringe, og jeg mener i øvrigt, at den arbejdsfordeling bør fortsætte mange år frem.

Jeg vil i øvrigt gerne på Venstres vegne bringe en tak til Kristeligt Folkeparti og Centrum-Demokraterne for årene i regeringssamarbejdet, et samarbejde, der trods vore forskelligheder opbyggede en særlig tillid mellem os. Derfor er det også vort klare ønske i Venstres folketingsgruppe, at dette samarbejde skal fortsætte, selv om vore daglige relationer nu er blevet lidt anderledes.

Vi skal i Danmark gøre vor indflydelse gældende. Det skal vi gøre også internationalt, og det gør vi i øvrigt efter vores opfattelse bedst som hidtil igennem vores medlemskab af FN, NATO og EF og i det nordiske samarbejde. Desværre har der jo været nogle perioder, hvor der var skabt tvivl om det danske sindelag i de internationale forsamlinger. Det var tilfældet op til afstemningen om EF-pakken, men vælgerne satte jo her tingene smukt på plads, og der blev skabt politisk ro og afklaring igen. Men ustabiliteten har jo også eksisteret i en længere periode i vort forhold til NATO. Valget den 10. maj blev som bekendt udskrevet, fordi vi havde passeret det punkt, hvor der kunne sættes et afgørende spørgsmålstegn ved vores fortsatte reelle medlemskab.

I dag, hvor Folketinget igen begynder sit arbejde, glæder vi os over udsigten til, at der igen kommer ro om dansk sikkerhedspolitik. Det vil øge vores indflydelse og vores anseelse i udlandet. Fodnoteperiodernes tid er forbi. Det er godt. Denne periode har nemlig mindsket vore muligheder for sammen med de øvrige NATO-lande at arbejde for realistiske våbenkontrol- og nedrustningsaftaler.

Vi er også tilfredse med, at den konkrete sag om anløb af allierede skibe har fundet en løsning, der på én og samme tid respekterer dansk atomvåbenpolitik og et hensyn til vore allieredes synspunkter. Det har netop hele tiden været vores ønske. Det betyder et farvel til den dagsordens- og fodnotepolitik, som S og SF fik indført for nogle år siden. Nu kan vi igen søge

indflydelse indefra i NATO og ikke, som det desværre har været tilfældet i en periode, gennem demonstrative meningstilkendegivelser. Det betyder, at vi med større styrke kan arbejde for afspænding i verden sammen med de øvrige NATO-lande.

Jeg vil gerne beklage i dag, at vi for øjeblikket er i en situation uden en langsigtet forsvarsaftale, der kunne give arbejdsro og tillid i forsvarrets egne rækker samt hos vore allierede. Men når det er sagt, vil jeg tilføje, at vi er tilfredse med, at der nu bliver nedsat en forsvarskommission, som jeg vil understrege ikke er nogen syltekrukke. Arbejdet skal være færdigt så tidligt, at der kan træffes beslutninger om forsvarrets fremtid med virkning fra finansåret 1990. Det betyder i virkeligheden, at der vil være ganske kort tid til arbejdet i denne kommission. Jeg vil gerne slå fast, at vore synspunkter med hensyn til forsvarrets behov for ressourcer i fremtiden er ganske uændrede.

I den korte samling, Folketinget arbejder i, er der i øvrigt en politisk opgave, som overskygger de andre. Det er en refinansiering af landbrugs-erhvervets alt for store og alt for dyre gæld, som lammer erhvervets udviklingsmuligheder, og som skaber tvivl om fastholdelse af mange, mange arbejdspladser i byerhvervene – læg mærke til det! Det er også en sag, som eksempelvis nærings- og nydelsesmiddelindustriens forbund er blevet opmærksom på, og derfor ser vi nu et samarbejde mellem landbrugets folk og dele af fagbevægelsen, som jeg håber kan være med til at lægge det pres på Folketinget de næste 14 dage, som kan betyde, at vi får en holdbar løsning.

Vi ved, at landbrugsministeren er klar til at fremsætte forslag til behandling i næste uge. Forslagene bør kunne vedtages hurtigt, især når man tager den velvilje i betragtning, der strømmede landbruget i møde fra alle partier her i Folketinget under valgkampen. Der var ingen grænse for velviljen. Vi håber, at den også er til stede de næste 14 dage. Landbrugets situation kræver hurtig behandling og en væsentlig lettelse af rentebyrden, og det skal vi have klarret hurtigt.

For Venstre er det vigtigt, at der bliver enighed om en løsning, der kan sikre flest muligt selvstændige bedrifter i landbrugserhvervet. Det er også afgørende, at den enkelte landmand sikres valgfrihed mellem refinansierin-